

Kalkmalerierne

Sværdborg kirke har nogle meget unikke kalkmalerier, der stammer fra ca. 1425. Axel Bolvig, professor med kalkmalerier som speciale mener at det er Morten Mahler der står for udsmykningen.

I den første hvælving er det edens have der er malet og på kanten ind til næste hvælving er malet torne som symboliserer at intet menneske kan vende tilbage.

I næste hvælving er det

Dommedag

Dommedag som den står beskrevet i Johannes Åbenbaring. Og det findes kun i ca. 2 kirker i Europa.

Den tredje hvælving inden koret er Jesu lidelses historie, der begynder med indtoget

i Jerusalem og fortsætter mod højre. Katolsk inspireret da ypperstepræsten ligner en pave.

Den sidste hvælving over alteret er Maria bebudelse og Jesu fødsel og flugt til Ægypten.

Bag alteret ses Jesus "siddende ved vor Herres højre hånd, hvor fra han skal komme at dømmе levende og døde." som det hedder i trosbekendelsen.

Praktiske oplysninger

Sognets graver hedder Svend-Erik Christensen træffes på tlf. 20707460 e-mail:

broggaard@moerk.com

undtagen *mandag*, hvor han har fri.

Sværdborg kirke er åben når graveren er på arbejde. Ring i forvejen, hvis du vil være helt sikker.

Sognets præst hedder Lillian Saaek og har været ved kirken siden 1998.

Hun træffes bedst om formiddagen, undtagen *mandag*, hvor hun har fri.

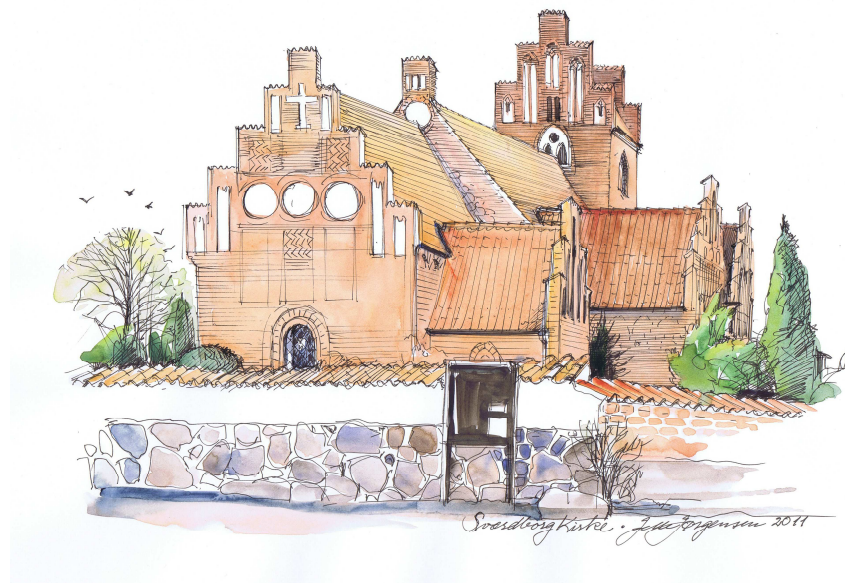
tlf. 5576 7140 eller

e-mail: LSAA@km.dk

Sognets hjemmeside:

www.4750kirkerne.dk

Sværdborg Kirke

Sværdborg Kirke er bygget i slutningen af 1100-tallet. Vi ved ikke, om der har været en ældre kirke, eventuelt af træ, hvor kirken nu ligger. Den oprindelige kirke, der er bygget af marksten, bestod af to fag i skibet og eet fag i koret. På sydsiden får man et godt indtryk af dette oprindelige, uregelmæssige bygningsmateriale. Her findes også resterne af en kridtstensramme fra romansk tid som giver et smukt indtryk af, hvordan kirken oprindeligt så ud. I løbet af århundrederne er kirken udvidet i højden og mod øst, vest og nord.

Byggematerialet er munkesten. Den sidste tilbygning er tvillingekapellet på nordsiden, der formodentlig er fra begyndelsen af 1500-tallet. Årstallet 1869 på tårnet vidner om afslutningsåret for en omfattende restaurering.

Her de gotiske vinduer sat ind i det oprindelige murværk. Taget over kirkens skib, der er de såkaldte "munke-nonne" tegl blev lagt op i 1971.

Romansk vindue

Korbuekrucifiks

Det ældste inventar i kirken er det store krucifiks, der hænder i korbuen. Det er fra 1300-tallet og meget særpræget. Korstræet er grønt, fordi det er "livets træ". Kristus-figuren har åbne øjne og et lille smil på læberne, armene hænger lige ud og Kristus er ikke påfaldende lidende. Den lidende Kristus var ellers meget brugt i den mørke middelalder, hvor symbolikken var at Kristus var med-lidende. Der er nogen der mener at det er den hellige Frans af Assisi der har stået model til denne Kristus figur. Han var et idol i senmiddelalderen.

Altertavle

Altertavlen er fra 1601 i højrenaissancestil. Den virker meget prangende med guld og frugter, søjler og engle, fugle og kvindefigurer. Vi formoder at den er udført af Bertel Snedker i Vordingborg og givet af lensmanden der, Henrik Lykke og hans hustru Karen Banner. Det er deres våbenskjold der hænger nederst i venstre og højre side.

Øverst i trekanten på tavlen ses Gud Fader,

der modtager Kristus. De seks kvindefigurer der er anbragt på altertavlen symboliserer dyderne; tro, fromhed, retfærdighed, håb, kærlighed, klogskab. Før var altertavlen en katekismustavle, hvor der stod skriftord i felterne, svarende til dem nederst der henviser til nadveren.

Kvindefigurene mener

Prædikestol

Prædikestolen er fra omkring år 1600. De fem figurer på den er skåret af Abel Schrøder. De forestiller i midterfeltet Kristus, der holder jorden hvori der er plantet et kors, i sin hånd, og i de andre felter de fire evangelister. Matthæus med barnet som følgesvend, Markus med løven, Lukas med oxen og helt omme ved vinduet Johannes med ørnen.

Efter reformationen var prædikestolen, Alteret og døbefonten den treklæng der bar gudstjenesten, gennem Ordet på prædikestolen, og de to sakramenter som den lutherske evangeliske kirke holdt fast i da det var indstiftet af Jesus selv; Nadveren og Dåben.

Prædikestol med Abel Schrøder figurer

Døbefont

ALLE FOTO: LILLIAN SAAEK

man har stået på en lyd-himmel over prædike stolen.

De to fugle på altertavlen pelikanen til højre, der fodre sine unger med kød fra eget bryst symboliserer kærligheden. Fugl Fønix til venstre, der brænder og igen opstår af sin egen aske symboliserer det evige liv. Tanker om Kristi liv og gerning.

Døbefonten er fra 1622 og hugget i sandsten af Christian den fjerdes hofbilledhugger Hans Brochmann. Rundt om foden er der fire siddende statuetter af evangelisterne.

Retter man blikket ned mod indgangen til kirkeskibet og kigger op over døren på kalkmaleriet, ses der her en dåbs-scene der henleder tanker på at dåben tidligere foregik udenfor kirkerummet. Og at rummet dengang kun var for døbte.